

לו א מיי פ"ג מסלכות ק"ה
 לטבָה סְמִינָה שְׁמַנִּים
 טוֹבָה עֲדֵי חַיִם מִשְׁמָן
 לו ב ג ייְהִי פָּרָה מִלְּאָה
 טבָה ו סְמִינָה עֲדֵי
 טוֹבָה עֲדֵי חַיִם קַרְבָּן
 לח ד מיי סְמִינָה כְּמַמְנוֹן
 טבָה עֲדֵי חַיִם יְהִי רְקָמָן
 סְמִינָה כְּמַמְנוֹן
 לח ה מיי סְמִינָה מִלְּאָה
 טבָה עֲדֵי חַיִם סְמִינָה
 קַרְבָּן קַרְבָּן

וְהַרְיָה תִּפְלֹחַ דָּדְבָּר שֶׁחָצְבָּה
כְּגֻווֹס לְלִבְנֵי שָׂלָגְדוֹ
כו'. וַיַּלְמֹזָס לְנוֹתָמָה דְּמַפְתָּחָה
וְנִיחַלְתָּה נְכָלָל אֲלֵין זֶה עַוְמָד כִּמְהֻלָּא

לכ"ה: דלית נב' מלכות צמ"ט. **לנ'** כ"ג וכלי נרלים במוון פנינה דתמים לרינן טני תפלה דלית נב' מלכות צמ"ט **נק'ג** ס' אמקבלן עליון הם הכס נמלDON ונק'ג

הַנְּאָרֶב יִקְרָא. כֹּל בְּרֵכָה וְצַדְקוֹת
הַעֲלוֹת צְדָקָה מִסְתָּרָה בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מְלֻכָּה שְׁמִים כ' . לִזְכָּרָה כְּלִילָה
קָדְמָה מְלֻכָּה סְמִינָה כְּלִילָה
נוֹעַם וְלִזְכָּרָה זְמִינָה כְּלִילָה
וְלִזְכָּרָה זְמִינָה כְּלִילָה

ו) נקמן דג כב
דלי' פ' גה ולקמן
ג)]ג'ל ל' יקוויה
וון חימת כרי'
ד) פסקה דג דכ
סוטה נז: ד"ג
טום סוטה נז ט
טומ' מנות מג עג
ו)]וכ'ם טום נל

הַבְּנִים נָמָר אֶלָּא קְשׁוֹ וּבְרִכַּת הַמְוּזָן
בָּאֲרִירִיָּה וּבְחֶלְבָּה בְּרֵבָן וְלֹא

ברכת המזון לאחרורי רלה
וותנן על המזון מברך
לפניו אלא ק"ש וברכה
דרבנן: אמר רב
ברכת המזון לאחרורי מן
אכלת ושבעת וברכת מנין
פניה מן התורה שנאמר
הבו ניד לאלהינו אמר ר'

מלכות שמים והר
בָּה מֶלֶכְתָּה שָׁמַיִם
לְאַחֲרֵיו וְאַיִן מִכֶּן
הַמּוֹעֵן דָּאוּרִיתָא
יְהוּדָה⁽⁶⁾ מִןָּנִין⁽⁵⁾
הַתּוֹרָה שָׁנָאָמָר¹
לְבִרְכַּת הַתּוֹרָה
כִּי שָׁם ה' אָקָרָא²
וְקַיְמָן⁽⁷⁾, גַּם אַלְכָמָד

ה' ש"ם
ווקרא. ע"י פ"ג י"ד ד"ש. ק"ר דרכן.
מל' מגילות מתקופת ימי קדום ורומי. ס"ב
אברה מורה. ס"ב (ט) ש"ט
ו' ד' ג' ח' נזון ו' ד' ג' ח' נזון:

(ה) נם' מ"מ
רב מ"מ נזכרנו
מה למן, ו'ג'
שלאם זכרנו

רבינו חנאנא (משך)
בזה שעה באב אהה בעריה נעלית בדורו. הנה אפי' פולת השׁוֹרֶת ווְאַתָּה הַבָּשָׂר, וושׁלֵב פ' פולת השׁוֹרֶת והבָּשָׂר והבָּשָׂר. לפיכך מפלה שווית הדרת הנזק והדרת הנזק. אמר ריבבי ל' פולת השׁוֹרֶת קדום תורי'ה והל' שמעתני'ה כבש לא מוקבנן יותר מעשן מוקבנן. ואם, ואם ריבבי עבורה, לא מוקבנן יותר מעשן מוקבנן. אך אין סבירות כי הדרת הנזק לא מוקבנן יותר מעשן מוקבנן. וודאי מפלה שווית הדרת הנזק והדרת הנזק. ומפלה שווית הדרת הנזק והדרת הנזק. ואם ריבבי עבורה, לא מוקבנן יותר מעשן מוקבנן. ואם, ואם ריבבי עבורה, לא מוקבנן יותר מעשן מוקבנן.

גרשינין מידי בתרח חבי עד אמר רב
ויהודה אמר רב. ופי' קומינוים ק"ט
דלאוירען דילין סלאו זומר למם
וילעג דכל"י גומגמיטן ויס' ספלייס
גוליסיטן (ג) ק"ט לדבען טו. ומפני הילן
ק"ט חיט דה מלכות צמיס ודרלט
סמוון דלאוירען מופלא לדבען וכן
הגילסן צפ"ה וקסה דכמאנימין פ'
דק"ט דלאוירען נטלוי עטמלה כוון צלען
הילר למם וילעג דבאלמי מיררי מומניין
וזום יס' ספלייס גומיס סטמי מפלא
דילט דה מלכות צמיס ואורי גראלט
סמוון לילת דה מלכות צמיס ומון על
סמוון מזך למאחורי וכוי' הילן
עטמלה דק"ט חיט דה מלכות צמיס
ודרלט סמוון דלאוירען מופלא לדבען
וגס ען גילסן וו' קס דכלפלייס:
ספק לא אמר אמת ויציב חזור.
ומימה סה ע"כ פליק זומר
הברון מומחה והמ מה"ה זטמ' הביא

התורה לאחריה מן ברכת
ברכת המזון לפניה מן
כל וחומר ברכת התורה
ונ המזון מקל וחומר ומה
לפנוי טעון לאחורי תורה
ינו דין שפעונה לאחורי
ההמן ברכת התורה מק"ז
פעונה לאחורי טעונה לפניה
אחורי אינו דין شيء טעון
דר' ט מה למזון שכן נתנה
יעולם עוד ננן על המזון
ינו מביך לפניו תיובתה:
ספק קרא קריאת שם ספק
חוור וקורא ספק אמר אמתה
ת שמע דרבנן אמתה ויציב
ב יוספ^ט וכשכבר ובוקומך
יא רדררו הורה בהרין הין

שפטם מטה לפתח צדורי
 נס ישליחן מי הדרי ט
 ענו מהרי ממן כי זס
 גדרלה חמס בז גודל גול
 סלי מפלטי לה נממקת יומ
 פליגו טען פגיו. כל
 מניין לו מקרע מפוץ נז
 ענון נחריו. דכמץ ורך
 ודרלים: טויה שטוענו
 כדמלון: הייל נמפרק
 כההמה צה נלמוד מורה
 הילל נמפרק צה נלמוד מורה
 וכחטה מס נלמוד מורה
 הילל נמפרק מס למורה
 טulos ספה: ק"ט דרי
 פליק לה: אם וווע דהו
 שמוניכר צה ייינט מילוי
 דהוינימט סי דכמץ נלמען
 יוס נטמן מילך מליס
 דלטינ זב טרמי זילט מורה
 שפֶק אַל ש פָּקֵד
 אֲנִי שְׂפֵתָה
 בְּבוֹא הַבָּשָׂר
 הַאֲוֹתָן
 בְּהַלְלָה
 תָּוֹם דָּה
 תָּהַלְלָה עַי
 זָה לְמַמְפִין

הנומורט צבוב
ע"ג "ט' מוק'" ד"ה
מג י"ג "ט' מוק'"
ריש" ד"ה שאוין
שלאוין כוונתינו.
הה ע"ג ע"ג מוק'"
מוק'" ד"ה ל"ק מוק'"
ו"ז י"ג אלב ודו
ל乾坤 ע"ג מוק'"

* * *
מוסך ת
א. בתומי' ר' יש"
ר' שמעיה (וכן)
הריאש

* * *
מוסך 1
ספק קרא ק"ר
הרוא הדרוי ספוק
מלוכת צמיס (ספוק)
הנומורט צבוב
אדם כל החיים
תמלטה מיטלה

בכל קרי מהרדר
ולא לאחריה ועל
מברך לפניו ואי
לבורך לאחריה כ-
יציאת מצרים הא
ונומא הוא ולא לב-
דאות בה הרתו ו-
קריאת שמע ספ-
ספוק החפכל ספ-
ער א-לולאי ישופלן אדם כל
מד בחפלה ונזכר שהחפכל
כוי הויין כי רבה בר אבוחה
ובשבטה מהו שגמורו ואמר ל-
א בר חזבא הוא ורבנן הוא
עליל לה: ואמר רב הודה א-
שמעתפלין אם יכול לחדר
חפכל וצרכא دائית אשמעניין

סמס' : חור וקורע ק"א.
לולוינטם ליל : וגויי צ'י'וּס. צדוקות גדולות
לל צ'י'וּס. לכדי יומן כספַק וולכלָה
זולוי קטפָלְלָה : מeo צ'י'וּס נְמִינָה
פָנְכָלָה : אה מוכן נְמִינָה
בָּחָתָה מִן צְדָקוֹתָה צְמָעָה : סחתפָלְלָה קיט יְמִינָה
סחתפָלְלָה וְסַחְמָילָה תְּמִפָלְלָה : סחתפָלְלָה
ומתפלל ורבו יהנן א : אמר שמואל היה ע
איini והאמור רב נהמָה : דטעו ומדברי דחול
הכי דשתא התרם גברא : שבת אבל הכא הא
לביהכ'ג' ומצא צבורי : ואם לאו אל יחוּר
ו ר' לילוּן : ק"ש ספק
ק'וּרְקָוְרָה ק'ש : כלחוּרְקָוְרָה
בל' בל' : כלחוּרְקָוְרָה ובון

רשות, וכן ענן וההעזה, ואסמן
שביה יהודה אמר שמואל היה
זומם בתפללה ונזכר שהתפלל
וסוק אפיקו באמצעות ברכה

ונפנְךָ – מִן וּמִי נִמְפְּנָךְ נִמְפְּנָךְ יְהוָה
וְקַם לְמַדֵּח דָּבָר מְפֻלָּמוֹ
עַד

לען מוסמך גם שאל עברה. וככלנו מרובינו שהו הכהנים קולם שעננו לשלוחם בדור אחד. וכן אמר ר' יונתן ור' יונהון, וכו'

כ' אלעה קי-
יוחנן רביה, לא
בדהיה ואמר ח-
אלא ולואי שיתכח
קאמר, מכלל שא-
בפסחים בעניין מ-
ביום כפורים ובי-
איינו כתענית צבר
נעילה. ומקשינן ז